

לֵאמֹר לְכוּ וּרְאוּ: וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם עַד-הַיַּרְדֵּן וְהִנֵּה בֵּית
הַיַּרְדֵּךְ מִלְּאָה בְּגָדִים וְכָלִים אֲשֶׁר-הִשְׁלִיכוּ אַרְם בְּהַחֲסֵם
וַיָּשֻׁבוּ הַמִּלְאָכִים וַיִּגְדּוּ לַמֶּלֶךְ: וַיֵּצֵא הָעָם וַיָּבֹאוּ
מִחֲנֵה אַרְם וַיְהִי סָאָה סֵלֶת בְּשֶׁקֶל וּסְאֲתָיִם שְׁעָרֵי
בְּשֶׁקֶל בְּדִבְרֵי יְהוָה: וְהַמֶּלֶךְ הִפְקִיד אֶת-הַשְּׁלִישׁ אִישׁ
נִשְׁעַן עַל-יָדוֹ עַל-הַשָּׁעַר וַיִּרְמְסוּהוּ הָעָם בַּשָּׁעַר וַיִּנְטוּ
בְּאִשׁוֹ דָּבָר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרִדְתָּ הַמֶּלֶךְ
אֵלָיו: וַיְהִי בְּדִבְרֵי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
סְאֲתָיִם שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל וּסְאָה סֵלֶת בְּשֶׁקֶל יְהִי
כַּעֲרַת מִחֹר בַּשָּׁעַר שְׁמֹרֹן: וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֶת-אֵל
הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אֲרָבוֹת בַּשָּׁמַיִם
וְיִהְיֶה כַּדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הַנֶּפֶךְ רֵאָה בְּעֵינֶיךָ וּמַשֵּׁשׁ
לֹא תֹאכַל: וַיְהִי-לֹו בֶן וַיִּרְמְסוּ אֹתוֹ הָעָם בַּשָּׁעַר וַיִּקְמוּ

הפסוק אחר מות לאשכנזים.

ביחוקאל סמן כ"ב. ויז מפעירים מותה נסדר קדשים; ונק"ק פפ"ד מפעיר
הלוא כבני כשיים דלקטן לעולם נפ' אחרי, ונפ' קדשים מפעירים זה,
דבר ה'. ואם נדחה הפסוק הלוא כבני כשיים מן פ' אחרי כנזיל כ
חדש לו מפעירין הלוא כבני כשיים נפ' קדשים.

וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: וְאַתָּה בֶן-אָדָם הַתְּשִׁשׁ
הַתְּשִׁשׁ אֶת-עֵיר הַדְּמִים וְהוֹדַעְתָּהּ אֶת כָּל-תּוֹעֲבוֹתֶיהָ
וַיֹּאמְרָת כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה עֵיר שְׂפֹכַת דָּם בְּתוֹנֶה
לָבוֹא עִתָּהּ וְעִשְׂתָּהּ גְּלוּלִים עָלֶיהָ לְטַמְאָהּ: בְּדָמָהּ אִישׁ

בְּךָ לַגִּירָה עָשׂוּ בְעֶשְׂקֵךָ בְּתוֹכְךָ יָתוֹם וְאַל־מִנְּהָ יְהוֹנוּ בְּךָ: קָדְשִׁי
בָּוִיָּה וְאֶת־שִׁפְתֹתַי חֲלָלְתָּ: אֲנָשִׁי רַבִּיל הָיוּ בְּךָ לְמַעַן
שִׁפְךָ־דָם וְאֶל־הַהָרִים אֲכָלוּ בְּךָ זִמָּה עָשׂוּ בְּתוֹכְךָ:
עֲרוֹת־אֵב גָּלִה־בְּךָ טַמְאָת הַנֶּהֱדָה עֲנוּ־בְךָ: וְאִישׁ אֶת־
אִשְׁתּוֹ רָעָהוּ עָשָׂה תוֹעֵבָה וְאִישׁ אֶת־כִּלְתּוֹ טַמְאָה בְּזִמָּה
וְאִישׁ אֶת־אָחִיתוֹ בֶּת־אָבִיו עֲנָה־בְּךָ: שׁוֹחַד לְקַח־בְּךָ לְמַעַן
שִׁפְךָ־דָם נָשֶׁךְ וְתִרְבִּית לְקַחַת וּתְבַצְעֵי רָעִידָה בְּעֶשְׂקִי וְאִתִּי
שִׁכַּחַת נָאֻם אֲדֹנָי יְהוֹה: וְהִנֵּה הִכִּיתִי כַּפִּי אֶל־בִּצְעֶךָ
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ וְעַל־דָּמְךָ אֲשֶׁר הָיוּ בְּתוֹכְךָ: הִיָּעַמְד לְבְּךָ
אִם־תִּחְזַקְנָה יָדֶיךָ לַיָּמִים אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אוֹתְךָ אֲנִי
יְהוֹה דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי: וְהִפְצִיתִי אוֹתְךָ בְּגוֹלִים וְזָרִיתִיךָ
בְּאַרְצוֹת וְהִתְמַתִּי טַמְאָתְךָ מִמֶּךָ: וְנִתְּלָת בְּךָ לְעֵינֵי גוֹיִם
וַיִּדְעֶתָ כִּי־אֲנִי יְהוֹה: ^{עַד כֵּן לְמַסְרֵי וְכַפֵּ"פ דְּמִיין} וַיְהִי דְבַר־יְהוֹה אֵלַי
לֵאמֹר: בֶּן־אָדָם הָיִו־לִי בֵּית־יִשְׂרָאֵל לְסוֹג כָּלָם נְחֹשֶׁת
וּבְדִיל וּבְרֹזָל וְעוֹפֶרֶת בְּתוֹךְ כּוֹר סִיגִים כְּסָף הָיוּ: לָכֵן
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוֹה יֵעַן הֵיזֶה כָּלְכֶם לְסִגִּים לָכֵן הִנֵּנִי
קֹבֵץ אֶתְכֶם אֶל־תּוֹךְ יְרוּשָׁלַם:

למפרש

הפטרת קדשים, כמנהג האשכנזים.

בַּחֲע, בעמוד סמן ט'. ויש מפעירין אותה במדר אחרי מות. עיין בלבוש
דחור סמן חצ"ג. ונק"ק פפ"ד זאת היא הפטרת אחרי, בין במסדר בין במסוכר;
רק אם היא נדחה מן פ' אחרי כזיל מחר חדש, אז מפעירין אותה לפ'
קדשים ונדחת הפטרת ואחה בן אדם לגמרי.

וְהִנֵּעוֹתִי בְּכָל־הַגּוֹיִם אֶת־בֵּית־יִשְׂרָאֵל כִּי־אֲשֶׁר־יָנוּעַ בְּכַבְדִּי
וְלֹא־יִפּוֹל צָרוֹר אֶרֶץ: בַּחֲרַב יָמוּתוּ כָּל חַטָּאֵי עַמִּי
הָאֲמֹרִים לֹא־תִגֹּשׁ וְתִקְדִּים בְּעֲדֵינוּ הַרְעָה: בַּיּוֹם הַהוּא
אֲקִים אֶת־סֶכֶת דָּוִד הַנִּפְלֵאָה וְגִדְרֹתַי אֶת־פְּרִצֵיהֶן
וְהִרְסֹתִיו אֲקִים וּבְנִיתִיהָ כִּי־מִי עוֹלָם: לְמַעַן יִירָשׁוּ אֶת־
שְׂאֵרֵית אֲדוֹם וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם נָאֻם־
יְהוָה עֲשֵׂה זֹאת: הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָאֻם־יְהוָה וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ
בְּקוֹצֵר וְדָגְדָּג עֲנָבִים בְּמִשְׁךְ דִּזְרֵעַ וְהִטִּיפוּ הַהָרִים
עֲסִים וְכָל־הַגְּבָעוֹת תִּתְמוּגְגָּה: וְשָׁבְתִי אֶת־שָׁבוֹת עַמִּי
יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי עָרִים נִשְׁמֹות וַיֵּשְׁבוּ וְנִטְעוּ כִרְמִים וַיִּשְׁתּוּ
אֶת־יַיִנָּם וַעֲשׂוּ גִבּוֹת וְאָכְלוּ אֶת־פְּרִיָהֶם: וְנִטְעֹתַי עַל־
אֲדָמָתָם וְלֹא יִנָּתְשׁוּ עוֹד מִעַל אֲדָמָתָם אֲשֶׁר־נָתַתִּי
לָהֶם אָמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

הַפְּטָרָה קִדְשִׁים, כַּעֲכַנְג הָאִיטַלְיָאִים וְהַסְפָּרַדִּים.

וַיֵּז מַפְעִירִים חֹתֶה כַּסֵּדֶר אַחֲרֵי מוֹת.

בִּיחֻקָּאֵל סֵפֶן כ'.

וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית בַּחֲמִשִּׁי בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בָּאוּ
אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל לְדַרְשׁ אֶת־יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ לִפְנֵי:
כֹּהֵן מַתְחִילִים הַסְפָּרַדִּים. וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בֶּן־אָדָם
דַּבֵּר אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוָה הִלְדַּרְשׁ אֹתִי אַתֶּם בָּאִים חִי־אֲנִי אִם־אֲדַרְשׁ לָכֶם
נָאֻם אֲדֹנָי יְהוָה: הִתְשַׁפֵּט אַתֶּם הִתְשַׁפֵּט בֶּן־אָדָם אֶת־